

ма радостъ, всѣка грѣшка ги помрачавала. Но тѣ никога не се отчайвали: следъ всѣки неуспѣхъ още по-упорито се заемали за работа.

И единъ день двамата се прегърнали отъ радостъ.

— Открихме го! — извикали братя Люмиеръ.

Открили кинематографа).*

Първото представяне на „живата фотография“, — както нарекли киното най-напредъ — станало предъ парижкитѣ учени презъ месецъ мартъ 1895 година. Ученитѣ били поразени отъ това чудно откритие. Тѣ се похвалили на своитѣ познати и приятели; вестницитѣ и списанията дали дълги и подробни описания за откритието на братя Люмиеръ. Публиката горѣла отъ желание да ги види. Презъ декемврий, сжщата година, въ голѣмия салонъ на парижкото „Гранъ кафе“ се състояло първото публично представление. Интересътъ къмъ новото „чудо“ билъ толкова голѣмъ, че публиката се трупала съ часове предъ кафенето, за да чака редъ.

Картинитѣ, които се прожектирали предъ първитѣ кинозритатели, били много прости и много кжси. Нѣмало и поменъ отъ сегашнитѣ красиви и сложни филми, които иматъ 2,000—3,000 метра дължина. Първитѣ картини не били повече отъ 18 метра и представлявали излизане на работници и чиновници отъ фабрики и учреждения, поливане на градини, метене на улици, пжтувания съ конь или кола... Но зрителитѣ се радвали като деца, защото виждали едно ново и чудно откритие на човѣшкия умъ. Главата на „живитѣ сѣнки“ се понесла като вихъръ. Всички — и стари и млади, учени и прости, бедни и богати — искали да ги видятъ.

Братя Люмиеръ не заспали на своитѣ първи успѣхи. Тѣ работили денонощно да усъвършенствуватъ откритието си. Картинитѣ ставали по-дълги и по-сложни.

*) Кинематографъ е грѣцка дума и произлиза отъ кинема — движение и графо — пиша. Кинематографъ значи записване на движението.